

Συνοδὸν ἐπὶ τῆς Ἀπορίας σελ. 16 ἐν Ἑλλάδι, Ἰονίᾳ, Ήπειρῶ, Γαλιταρίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ 40 σελίδας ἐν τῇ Παρασκευῇ. Ἡμερήσιος 50 σελίδας. — Τῆσι καταγεγραμμένοι, σελίδας ἀπὸ 30 δι' ἑκάστον σελίον ἐν 40 στοιχείων.

Αἱ συνδρομαὶ προληπτικαί. Ἐπιστολὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἡμετέρας μη ἀπληρομένηται τοῦ χρονίου τέλους εἰς τὴν ἐπιπέδειον. — Ἄλλοτε ἀφ' ἑνὸς ἡμερήσιου συνδρομῶν ἀφαιρῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν 30 ἡμερῶν ἢ 81 Σεπτεμβρίου (Ε. ν.)

Κατασκευαστὴν ἐν Βιέννῃ μὲν, A la Redaction du Journal grec "Héméra" (Landstrasse Reichenhof Nr. 481 à Vienne).

ΗΜΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΕΠΙΘΟΠΗΣΙΣ.

Οἱ ἀπὸ 1ης ἸΟΥΛΙΟΥ καταγεγραμμένοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεάν τὸ μέρει τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθέν μέρος τῶν ΘΑΛΙΩΝ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Τὸ Μαυροβούνιον ἀπελευθερὸν τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως συνδιασκέψεων ἡ Πύλῃ ἀποφύκει τὸ ὑπόμνημα τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως. Ἀφίκει δὲ ὑποβλήθησαν προτάσεις περὶ εἰρήνης εἰς τὸν ἡγεμόνα Νικόλαον, καὶ ἐπὶ ὅμει παρὰς εἰρήνης τὴν ἀρχήν του παρὰ τὴν Σερβίαν στρατῷ. — Ὁ Γαριβάλδης πῶς εἰς Ἑλλάδα, καὶ πῶς εἰς Μαυροβούνιον. Δημοκρατικαὶ ἐπιθέσεις ἐν Ἰταλίᾳ. — Τελευτ. εἰδήσεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Βιέννῃ, (23)4 αὐγούστου.

Τί γίνεται ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ευρωπαϊκοῦ συνεδρίου βλέπει δὲ ἀναγνώστης κατοπτρῶν ὑπὸ διαίτηρον ἐπιγραφῆν. Ἐνταῦθα ἀρκούμεθα λέγοντες ὅτι τὰ γινόμενα δὲν φαίνονται ἀνάλογα πρὸς τὰς ἐλπίδας εἰς συνέληθον ὁ χριστιανικὸν λαόν. Αἱ ἀξιώσεις τῆς Σερβίας εὐρον μὲν τινος ὑπερμάχους, ἀλλ' ἀμφίβολον ἂν οὗτοι θὰ ἐπιμένοντες εἰς τὴν κατὰ γράμμα παραδοχὴν τοῦ σερβικοῦ ὑπομνήματος καὶ ἂν δὲν ὑπερσυσφύσιν οἱ διπλωματικὸν λόγον, οὗς κριτικώτατα ἀναπτύσει ἡ Ἐφημερίς τῶν Σ. Ὑ. ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, παρὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν, τὸ Μαυροβούνιον δὲν συμπεριελάλησεν εἰς τὰς συζητήσεις ταῦτα, καὶ κατὰ τὴν λήθησιν ταύτης μόνῃ ἡ Ῥωσία ὕψους τὴν φωνήν, διαμαρτυρηθεῖσα ἐν τῇ πρωτοκλήρῳ. Οὗτο λοιπὸν, οὐδὲν ἄπορον ἂν ὀργασμὸς τῶν σλαβικῶν λαῶν, ἀντὶ να κατασταλή, ἀπειλεῖ τὸν κοινὸν τὸν χριστιανικὸν λαόν, ἀπὸ ἀποδείξει δὲν ὑπερβόρῃσαν τὰς ἐλπίδας τὸν ἐπὶ ἄμηνον. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Τουρκία φροντίζει, κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολάς, νὰ συγκεντρώσῃ παρὰ τὰ σερβικὰ σύνορα σημαντικὰς δυνάμεις, ἂν ἐξήχησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχήν. Ὁ ἡμέρ πασαῖς. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθινὴν τὴν αἰτίαν ταύτην τοῦ γρηγοροῦ στρατηγοῦ, τότε πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τὸν Μαυροβούνιον ἐκστρατεία ἤρκει ἐν τῷ πέρασ. Τοῦτο συνάδει καὶ πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ἐκ Βε-

λαγραδίου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20/1 αὐγούστου, ἀναγγέλλον ὅτι ὁ Βεφὸς ἐφρόντη; ελαβε τὴν εἰδησὴν ὅτι ἡ Πύλῃ καθυπέβαλε προτάσεις περὶ εἰρήνης εἰς τὸν ἡγεμόνα Νικόλαον. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν αἱ προτάσεις αὗται εἶναι οἱ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ νικητοῦ εἰς ἤττηθέντα, ἢ ἐπήρσαν μάλλον ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἀναγνωσκόντες εἰς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιεμένοντο ἡ ἄλλοις τῆς Κετίνης, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐχάρατο νομιματισμὸν, ὅπως διανεμῆται αὐτὸ εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ εἰς ἀνάμνησιν τῶν προσράτων νικῶν, κλίνοντες μάλλον ὑπὲρ τῆς πρώτης ἰδέας. Ἀλλὰ βλέποντες τοὺς σλάβους ἀνταποκρίτας ἐπιμένοντες ὅτι οἱ Μαυροβουναῖοι μόνοντι ἀκράδαντοι, καὶ ὅτι, ἂν ἀπλησίθη τις, οὗτος εἶναι ὁ ἡμέρ πασαῖς, δὲν νομιζόμεν ἀπιθάνον καὶ τὸ δεύτερον. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι νεώτεροι εἰδήσεις θὰ μᾶς ἐξαγάγῃσι τῆς ἐνδοιαστικῆς ταύτης θέσεως. Περὶ δὲ τῆς ἀδυναμίας ἐκστρατείας τοῦ Γαριβάλδου, εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκρίτων τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἀρβούργου «Κρηματιστήριον» γράφει αὐτῇ, ὅτι σκοποὶν εἶχε ἡ ἐκστρατεία αὐτῇ τὴν ἀπόβασιν εἰς παραλίον τὴν ἑλληνικὴν ἢ νησὸν τινὰ ἑλληνικὴν, καὶ ὅτι, διὰ νὰ οκταπλάσῃ τὸν σκοποὶν τούτον, συνεννοήθησαν τὰ ὑπουργεῖα τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Τυρίου νὰ διαδράσωσιν, ἐπὶ πρόκεινται περὶ ἀποβάσεως εἰς τὴν Ῥώμην, νὰ προσποιηθῆαι δὲ καὶ ὅτι λαμβάνοντα μέτρα προφυλακτικὰ κατὰ τῶναυτῆς ἀποβάσεως, διὰ νὰ τὴν παραστήσωσιν ὡς πιθανήν. Λέγεται προσετὶ (κατὰ τὸν εἰρημῶνα ἀνταποκριτήν πάντοτε) ὅτι μεταξὺ Ῥωσίας καὶ Γαλλίας ἐγένοντο διαπραγματεύσεις καὶ περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἄς ἀκούσωμεν τὰς ἰδίας τὸν λέξαι, ἐλευθεροὶ νὰ μὴ δόσωμεν, ἀν' ὅλωμεν, οὐδ' ἐλαχιστὴν τίτιον εἰς αὐτὰς. Διὸ τὴν ἀρχήν περὶ πραγμάτων οκείων, φυσικῶς θέλωμεν, καὶ πρέπει μάλιστα, νὰ δίδωμεν ἀκράδαντι τινὰ εἰς τὰ ἄδωμεν, ἔστω καὶ ἂν ἄλλο δὲν ἀξίζωμεν, εἰμὲ, καθὸς εἰσέλθον ἐκ τοῦ ἑνὸς ὄψε, νὰ ἐξελθῶσιν ἐκ τοῦ ἄλλου. «Μὲ τὰς περὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις αἰτῖνες ἐγένοντο πρῶτον τῆς ἡδὴ καιροῦ μεταξὺ τῶν ὑπουργείων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Πετρούπολεως, συνδέεται καὶ ἡ ἀποδημία τοῦ προέδρου τῆς Ῥωσικῆς Γερουσίας, πρίγκηπος Πέτρον τοῦ Ὀλδεδούργου, εἰς Ἀθήνας, ἢ Ὀδησον καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Καθὸς γίνεται λόγος περὶ διαπραγματεύσεως γάμου μεταξὺ τοῦ μελλόντος διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Ἰταλίας καὶ μίας πριγκιπέσσης Ῥωσίδος, εἰς καὶ περὶ τῆς υποθηπιότητος ἑνὸς τῶν φύσ-

σον πριγκίπων Λαύχτερβεργ διὰ τὸν θρόνον τοῦ Μεξικου, ὅμοιος εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ ἡ υποθηπιότητος πριγκίπος τινος ἑλβετουργουόσσου διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Δύναμις ἐν τούτοις νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ἐς περὶ πραγμάτων βετικῶν, ὅτι τὰ γαλλορωσικὰ σχέδια, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν διαδοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ὀριμαίονται. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου» ἔχει ἐκ Παρισίων ἐπιστολήν, πλαστὴν ἢ γρησάν, δὲ ἢς τῇ ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ λόρδος Παλμερστον ἐμήνησεν εἰς τὸν Γαριβάλδην δι' ἑνὸς τῶν φίλων του, νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ τὴν κατὰ τὴν Ῥώμην, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ περιπέτῃ εὐκόλως εἰς τὴν παγίδα τῶν Γαλλῶν. πολὺ δὲ μάλλον τὸν συμβουλεύει νὰ μὴ τομήσῃ τὴν κατὰ τῆς Βενετίας, διὰ τὴν νὰ προσέλθῃ τότε καὶ τὴν Ἀγγλίαν αὐτῇν τέλος δὲ νὰ προσέβῃ πολὺ μίπατε ἐπιχειρήσῃ ἀπόβασιν τινὰ εἰς τὴν Τουρκίαν, διὸτι θὰ ἡμποδίζετο καὶ θὰ προσεβάλλετο ὑπὸ τῶν Ἀγγλων αὐτῶν. Μὲ τὴν εἰδησὴν ταύτην ἀποτελεῖ ζεύγος ἡ ἐπομένη ἐκ Βελιγραδίου ἀγγελία πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ζαχαρίας» φέρουσα ἡμερομηνίαν (8)20 ἰουλίου. «Χθὲς ἔφρασαν ἐνταῦθα ὁ σύμβουλος τῆς ἐν Βιέννῃ ἀγγλικῆς πρεσβείας Β. Βούλουερ, ἐξεδιδόσκον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγγλοῦ πρόβρου; εἶναι δὲ ἐντεταλμένος νὰ μείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τοῦ ἀποβησμοῦ ἐκ τῆς τουρκουσερβικῆς διενέξεως. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκεῖ ὀδηγίας, ὄχι εὐνοϊκῆς πρὸς τοὺς Σέρβους ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ γῆν ἡ ἐλαχιστὴ μεταβολὴ εἰς τοὺς ἄρους τῆς παρισιανῆς συνθήκης καὶ εἰς τὴν παλαιὰν καταστάσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας λογισμὸς αὐτῆ ἐπομένη τῆς Ἀγγλίας, καθ' ἡμᾶς δὲν μαρτυρεῖ τὸσον τὴν πρὸς τοὺς Ἰουρούκους εὐνοϊκῆς, ὅσον τὰς δευατῆς τῆς ὑποφίας ἐκ τῶν συμφωνιῶν αἰτῖνες ἐγένοντο ἔργατος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσίας ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητημάτων. Οὗτο πειρασμῶσιν οἱ Ἀγγλοὶ βασίως ἔχουσιν ὑπονοῦν τινὰ κατὰ τινος, εἰς ἀντιπράττοντες εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῶν. Ὁ θέρους ὅστις διηγήθη ἔργατος ἐκ τῆς διαπραγματεύσεως ἐκστρατείας τοῦ Γαριβάλδου κατὰ τοῦ Ῥωμαιοῦ κράτους, δὲν εἶναι ἀπιθάνον νὰ ἀποφῆ καλοῦς καρπούς διὰ τὴν παγίωσιν τοῦ ἀρτσουστατοῦ βασιλείου. Μεταξὺ τῶν μυρίων κινήσεων εἰς ἀνέμωσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, μᾶς ἐφάνη πηγάζουσα εἰς ὀρθότητα σκέψεως ἡ γνώμη τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης, ἢ τις δυσγυρίστη ὅτι ἡ μεταξὺ Γαριβάλδου καὶ Ρατάτσιου διαίρεσις

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ.

ΟΙ ΘΑΛΙΟΙ (*)

Διήγημα Βέτορος Ὀδγου. — Μετάφρασις Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

ΒΙΒΑΙΟΝ Ε. — ΚΑΘΟΛΟΣ.

Ἡ Φαντίνα, ἀπὸ εἰσελθούσα, ὕπνῃ καὶ ἐκείνησιν εἰς μίαν γυναικίαν, ὅπου ἔμεινε ἀκίνητος καὶ ἀφῶνος, ὡς περιβόητη κίων. Ὁ λόγος τοῦ στρατιωτικοῦ σταθμοῦ ἔφερε καὶ ἀπέθεον ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν ἀνεμῶνον ἀλευμακλήριον. Ὁ Ἰαβέρης ἐκείνησιν, ἐξήγγιλε ἐν τοῦ κώλου τοῦ φίλου χριστὸν ἐπιστημασμένον, καὶ ἤρρισε τὴν γράψην. Αἱ γυναικῆς τῆς τάξεως ταύτης παραβῶσιν οὐ τῶν γαλλικῶν νόμων ἐλλοδιόλου εἰς τὴν διακρίσιν τῆς ἀδυναμίας. Ἡ ἀδυναμία τῶν τιμωρῶν εἰς ὁδοῖν τὰς κἀμινε ὅτι, ἂν βούληται θρῆμειν ἂν θέλλῃ τὰ δύο οὐκὰ ἐκείνησιν πρόματῃ, τὰ ὅποια αὐτὰ ὀνομάζουσι βιομηχανίαν τῶν καὶ ἐλευθερίαν τῶν. Ὁ Ἰαβέρης ἐρατοῖτο ἀπαθεύστατος. Σαβάρως ἀεικίετο εἰς στιγμὴν κατ' ἡ ἐξελπίσθον τὰ χρέη του, κατ' ἡν ἔμειλε νὰ ἐπακούσῃ τὴν ῥωσίδην αὐθαίρετον ἐν τῇ πατρὸς αὐστηρήτητι. Ὁσὸν ἀνελέγητο τὴν πράξην τῆς γυναικῆς ταύτης, τῶσον ἤρθετο διεγερμένην τὴν ἀνανδρίαν του. Παρ' αὐτῷ κριτῇ, μὲγα ἐπαρξήθη Ἑλλάδα. Ἐβεν Ἰβίς ἔμειναν, ἐκεῖ ἐν τῷ μῶσιν τῆς ἑδοῦ, τὴν κοινωνίαν ἀκροπομπομένην ὅς ἐνὸς κτηματοῦ καὶ ἐλλογιώσε, ἐπιβεβηκομένην καὶ προσβαλλόμενῃ ὑπὸ μίαν γυναικῆς ἱστῶμένης ὄραθεν τῆς κοινότητος. Μία τοιαύτη γυνὴ ἤμεινε τὴν χειρὰ τῆς κατ' ἐὸς πόλιτου. Τὸ εἶδε τὸ πρῶτον αὐτὸς, ὁ Ἰαβέρης. Ἐγάρως λοιπὸν ἐν σιωπῇ. Ἀποῦ ἀπεγράφην, ὑπέγραψην, ἐδίδωσκε τὸ ἔγγραφο, καὶ εἶπεν εἰς τὸν λοχίαν τοῦ στρατιωτικοῦ σταθμοῦ, ἐγχερίζων αὐτὸ εἰς τούτων

— Ἄβει τρεῖς στρατιώτας, καὶ φέρε αὐτὴν τὴν γυναικίαν εἰς τὴν φυλακήν. Στρατῆρις ἔπειτα πρὸς τὴν Φαντίναν — Θὰ μείνης εἰς μῆνας ὑπὸ κράτην. Ἐκείνησιν ἡ δυστυχία — Ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν φυλακήν! ἀνεκίετο. Ἐξ ἡμῶν νὰ κερδέω μόνον ἐπὶ τὰς οὐλῆς τὴν ἡμέραν! Καὶ πῶς θὰ γῆν ἡ Τίτικα μου! ἡ κἀμινε! τὸ κατὶ μου! Κ' ἐγὼ χρῆσατο ἀκίμῃ εἰς τοὺς Θεοαφείρους ἐπὶ τὰς ἐκείων φράγχα, κίριε ὑπαστυνόμῃ, τὸ εἰσαίτε αὐτὸ, τὸ ζῆρετε αὐτὸ; Καὶ πεσοῦσα κίριε, εἰς τὰς πλάκας τοῦ ἑδάρεος, εἰς ῥυπαρὰς ἐκ τῶν λαπομάμων ὑποδημάτων ἔλκον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, εἰσῆρετο εἰς τὰ φόντα τῆς, συνδραμοῦ τῆς χειρὸς ἱετικῆς καὶ λέγουσα, — Κίριε Ἰαβέρη, διὰ τοὺς ἐκτεμῶν τοῦ Θεοῦ! μὴ μοὶ κἀμινε αὐτὴν τὴν καθάριον. Ἐἷ ἀληθεία, δὲν εἶναι ἰδιον μου ὅσον τὸ πάσιμα. Ἄν εὐρίσκασθε ἐκεῖ παρὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἐξέλεπται! Σὰς κἀμινε ὄραον εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ἔγω εἶμι θλῶν τὸ ἄδικον. Αὐτὸς ὁ κίριος, ὅπου εἶχατε ἔβῃ, χωρὶς τελείως νὰ τὸν γνωρίζω, εἶχε βαβαὶ ἕνα βίβλον κίριε μέσα εἰς τὸν ῥάχην μου. Εἶναι πρῶτον βίβλον νὰ μὴς βαβῶλον κίριε μέσα εἰς τὸν ῥάχην, ὅπου παρῶσιν ῥυπαρὰ, χωρὶς βαβῶλον ἔνα νὰ περῶσιν; Σὰς παρακαλῶ! Ἐγὼ ἔβαλα ἐν τῷ ῥάχην μου, μὴ ἤμεινε, εἰς τῆρα νὰ εἰσθῶνθῃ ἐκεῖνο τὸ κίριος! Εἶμαι καὶ ὀλίγον ἀφῶσιν, εἰς τῆρα καὶ ἐπέτα, πρὸ κἀμινε ὄραος μ' ἐπέταρε ἔνα εἰς σωρον λέπετες. Εἶσαι ἀρχηγῆ! εἶσαι καυτοδόντι! Τὸ γνωρίζω πῶς δὲν ἔγω πλέον τὰ δόντια μου. Ἐγὼ καθόλου δὲν ἐβία προσημῶν ἔλεγα, ἔγω τὸν θέλει νὰ διακεκασθῇ καὶ αὐτὸς ὁ κίριος εἰς διακεκασθῇ. Σὰς βαβῶν, ἐφέρεκα πολὺ τιμῶν πρὸς αὐτὸν δὲν ἠνοῖσε τὸ στόμα μου τὸν ἐπὶ αὐτῷ λέξην. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔπαυσε καὶ μοὶ ἔβαλε τὸ χεῖρ. Σὰς παρακαλῶ! Ἐγὼ ἤθελα νὰ ἦτον ἐκεῖ κἀμινε διὰ νὰ εἰπῇ, ἂν ἔλεγε τὸ παρακρῶνον φίλους. Κίριε ὀπαυμένη, νὰ ἤγῃ! Ὅχι! ἐγὼ θέλω νὰ ἐρωτήσῃτε. Ἰσως ἔσπαιλα, ἐπιθετὴ ὄθωμοσα. Ζῆρετε, εἰς κἀμινε τὴν πρῶτην ὄραση, δὲν εἶναι κἀμινε κίριος, τὸ ἐπιστοῦ τοῦ. Συναρκαίεται κἀμινε. Καὶ πῶς νὰ σὰς εἰπῶ! Ἐν τούσιν φηγορῶν πρῶτα μὲσα εἰς τὴν ῥάχην, ἐγὼ κἀμινε δὲν τὸ περῶσιν! Ἐγὼ ὀλογιώ, δὲ ἐπίστασι νὰ κτυπήσω μὸν τὸ χεῖρ μου ἐπάνω εἰς τὸν πλῆτον του, καὶ νὰ τὸν χαλάσω. Που εἶναι τὸν; διατὶ ἐργε; ἐγὼ νὰ τὸν ἐγνώσω συγγνωμῶν ἀμέσως. Δὲν ἂν περῶσιν τίποτε νὰ τὸν ζήτησῶ συγγνωμῶν. Διὰ ἄμηνον, κίριε Ἰαβέρη, συγχωρεῖστέ μοι, αὐτὴν τὴν φωνήν. Ἡ ἐννοία σας δὲν ἐμπεριετρε βέβαια νὰ γνωρίζετε τὴν μέσα εἰς

πὸς φυλακῆς δὲν κερδέει τις περισσότερα παρὰ ἐπὶ τὰς οὐλῆς δὲν εἶναι πῆμα τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ παρῶν μόνον ἐπὶ τὰς οὐλῆς καὶ φαντασθῆτε, νὰ ἔγω νὰ πληρώσω ἐκατόν φράγχα, ἢ ἄλλοις νὰ μοὶ στείλουν ἔξωρα τὴν μικρὴν μου, ἐνὸς δὲν ἐμπερὸς ἐγὼ, Θεὸς μου! κατ' οὐδὲνα τρόπον δὲν ἐμπερὸς νὰ τὴν ἐγὼ πῶσιν μου. Εἶναι τῶσον ἀφῶσιν αὐτὸ ὅπου κἀμινε! Ἀχ, Τίτικα μου! ἄχ, μικρὴ μου φέρελα, οὐ! Τὶ θὰ γῆν τὸ δυστυχισμένο! Εἶναι χωριστὰς ἀνθρωποι Θεοκρίτερο! Ἰεγοταί Θεοκρίτερο, ἀνδρας καὶ γυναικῆ δὲν παρῶν νὰ μοὶ ζήτησῶν χρέηματα, δὲν παρῶν ἀπὸ λόγους τελείως. Μη, κίριε Ἰαβέρη, μὴ με βῶλετε εἰς τὴν φυλακήν! Ὅ μὸς τὴν ἄσπιν εἰς τὸς πῆτες θρόμους, μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ γεμιμῶν! Καλέ μου κίριε Ἰαβέρη, αὐτὸ πρέπει, πρέπει νὰ σὰς κἀμινε νὰ λυπηθῆτε. Ἄν ἦτον τὸ καρτίου μου μεγαλύτερο, θὰ ἐμπερὸς τὸ φῶμῶ του ἄλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν, δὲν εἶναι αὐτὸ πρῶτα νὰ τὸ ὑπόθεσῃ ὁ ἀνθρωπος. Σὰς βαβῶν! δὲν εἶμαι κατὰ βῶθος κατὴ γυναικίαν. Αὐτὸ ὅπου με βῶλεπε, δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνην ἢ ἀπὸ λαμαρῆν. Ἐπὶ βαβῶν, ἀπὸ τὴν ἀπεκρίσιον μου. Δὲν τὸ ἀγαπῶ, ἀλλὰ λαγομῶν κἀμινε τὴν δυστυχίαν του. Ὅσον ἦμον ἄλλοις εἰπύχης, ἔφρασε ν' ἀνοῖξῃ ἕνα ἀνθρώπου καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰ πρόματῃ μου ὅτι ἐβλεπε ἐν δὲν ἦμον ἀπὸ τὰς φιλανθρωπίων ἐκείνης γυναικῆς; ὅπου εἶναι ἀκατάστατος. Εἶχα ἀπαρῶσιν, πολλὰ ἀπαρῶσιν. Κίριε Ἰαβέρη, λαβετε εὐσελήτριαν πρὸς ἐμὴ τὴν δυστυχί! Ἐργε ταῖτα προσελθῶν, διακοπομένη ὑπὸ τῶν λυγμῶν, τυφλομένη ὑπὸ τῶν δακρύων, γυνὴν ἔχουσα τὸν πρῶτον, συμπελοῖσα με τὰς χειρῶν, θίξουσα ἑνὸν τινὰ καὶ βροχῶν ἔβη, ὑποπαλλῶσιν με φωνῆν ψυχορραγίας. Ἡ λογὴ ἡ μεγάλη, εἶναι εἰς καὶ φραβῶ ἀμῆς μεταμορφῶσιν τοὺς ἀδύλους. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ Φαντίνα ἀνεκίετο τὸ καλλὸς της. Ἐβίστε δευτέροτος, καὶ ἤρριετο τριπρῶτος ἐπὶ βελιγῆσθαι τὸ ὑπομνηματικὸν καταπύριον. Καρδίε εἰς τριπύριον θὰ ἐμειλάττοτε ἄλλὰ καρδία ζῆλῶν δὲν μιλᾶτεται σπῶς. — Καλὰ! εἶπεν ὁ Ἰαβέρης, εὖ ἦκουσα. Ἐν ἑλπεσ διὰ στα εἰχα; Τώρα, ἐμπερὸς ἔξ ἡμῶν φυλακῆν! Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς νὰ καταβῆ, δὲν θὰ ἐμπερῶσιν πλέον τίποτε. Εἰς τὸν μέσον τούτων λόγων, εἰς ὅδος ὁ Θεὸς νὰ καταβῆ ἢ ἡ Φαντίνα εἶδεν ὅτι οὐδὲμία πλέον ἔμεινε. Τὰ γίνεταί τῆς ἐκδιδόσθησαν. — Διὰ τοὺς οκτωμῶν! ἐμπερῶσιν μὲλις τὰ χεῖρῃ τῆς νὰ εἰπωσι, καὶ ὁ Ἰαβέρης ἔστρεψε τὰ νῆτα πρὸς αὐτήν. Οἱ στρατιώται ἐτρεβαν καὶ τὴν ἐλαβον ἐκ τῶν μακρῶν, διὰ νὰ τὴν ἀπεκρίωσιν.

*) Βε ἀπὸ ἀριθ. 346 μέχρις ἀριθ. 359 Β τῆς «Ἡμέρας.»

του εις την σπείρη του, ουτι να περιμνήσκει ειρηνικά τας αποδηματίας ημερησίαις...

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΒΑΛΛΑΣ.

Εν τω προηγουμένω φύλλω εδόξαμε την περιλήρην φιλολογίαν ουτως επιγραφόμενου και εδοθέντος εν Νισαπόλει...

Το να μη σπουδαζώσι, το να διατελούν εν ομοιότητι, το να μη αλλοφρονώσι, το να συνοικειώσιν με τους Άλβανούς...

Εως και ποτε ήθουναν να σημαίνη τ' στυγη αυτή; Δέν μά λέγει το φυλλάδιον. Άρχει άρά γε να υπελοθύνον...

Αλλά οι Δυναμεις παρατοισι τους Μαυροβουνίους να κατασφάζονται, και ως ορθός παρατηρησι και αυτός ο συγγραφεύς του φυλλάδιου...

Το φυλλάδιον καίτοι την Διπλωματίαν άλλα με την Διπλωματίαν ο κόμης Καβούρ κατατόρθων δτι καταθώσων εν Ίταλία...

Είναι λόγος παλαιός, ότι η συντήρησις της Τουρκίας οφείλεται εις την αντίληψιν των Δυνάμεών...

Τέλος πάντων, η αντίληψις αυτή μίαν ημέραν θα έραγή τή έξει δε τόπου η Τουρκία πολλούς καθόν την Σαβαυδιάν και Νικαιάν...

ΣΑΒΒΙΚΑΙ ΕΠΙΧΡΙΑΙ.

Ραγούσα, (13)25 Ιουλίου. — Άσού ο Δεβρις πασάς ανηγάη μετ αυτών και ο Χουσεϊν πασάς, όστις παρυσά, αυτηνών μετ αυτών και ο Χουσεϊν πασάς, όστις παρυσά...

Τη (9)21 ο Τούρκος έβραδισεν εκ νέου προς τας πρόσω και επέστρεψεν κατά των χαρακωμάτων των Μαυροβουνίων...

Εν τω τουρκικώ στρατοπέδω αποθήκησιν πολλοί καθ' έκαστον εκ τύπου, ήνθ ο άσθενής των Μαυροβουνίων...

Ραγούσα, (15)27 Ιουλίου. — Είς την μάχην της (9)21 έλαβε μέρος μίαν ήμισυ τού τουρκικού στρατού...

Ο Κ. Τουρνέλ απήλθεν εκ Παρισίων συνοδών την σύγγυόν του εις τας λουτρὰς του Έβρου...

Ο διοικητής της Τροβήνης έβραδεν εκ του βραβύλου καθ' η προχώρα κατά της Κορυνθίας. Εβράν δέ άνακελευσάσθην...

Βελιγράδιον, (15)27 Ιουλίου. — Εν τή τελευταία έπιστολή μου σάς έγνωστοποιον πράξιν την της Τεθρονης...

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Εκ Βιέννης γράφουσιν εις μας τον έφημερότην του Βερολίνου, ότι η Αυστρια προτίθει να πέμψη διακοινωνίαν εις την Δαλίαν...

Αι συνοδριάσεις της αυστριακής βουλής άνεβλήθησιν επί 25 έβδομάδας. Την (18)29 παρελθόντος άρχίθη εις Βιέννην κρηλ...

ΓΑΛΛΙΑ.

Η άγόρευσις ήν ο στρατηγός Γερβαίλλης έξεφώνησεν εν Μαρσαίλ υπέρβη κατά την σοφοτήρια πάσαι...

ΙΤΑΛΙΑ.

Η άγόρευσις ήν ο στρατηγός Γερβαίλλης έξεφώνησεν εν Μαρσαίλ υπέρβη κατά την σοφοτήρια πάσαι...

της του μινάδιου, ως κλειστής όστις συλλήψις παραιτεί το κλαμπ...

— Πώς ήρώτησεν ο Κ. Μαγδαληνής. — Αυτή η έλευσις προσέβαλεν ένα έντιμον πολίτην.

— Κίριε επληρητά Ίαβέρη, είπεν ο Κ. Μαγδαληνής με πρόπον γαλιόνου και συνδισαλακτικού, άκούσαστε. Εξώδες χριστός άνθρωπος...

— Επιστηρητά Ίαβέρη, υπέλαβεν ο Κ. Μαγδαληνής, πρώτη από θαλας τας άποδηματίας είναι η σωτηρία. Εγώ ήκουσα αυτήν την γυναικίαν...

— Ο Κ. Μαγδαληνής απήκριθη με πραότητα. — Άλλά δέν ήκουσες και εγώ τι λέγω! Εγώ λέγω ότι αυτή η γυνίχη, δέν θα έμνησθης εις την φυλακήν.

λίωσι τους οφθαλμούς του προς τον δήμαρχον, και να τον ειπώ, πάντοτε έμας με τον φωνήν δηλούσαν και σεβας ένταυθα βαθύ...

— Ο Κ. Μαγδαληνής εταύρωσε τότε τας χειράς του, και ειπε με σεοβαρην φωνήν, όποιαν ουδέεις μέχρι ποδός ήκουσεν ες αυτώ...

— Εγώ, σάς αναμνήσκω το περι αυθαίρετου κρατήσεως δηλοδοκούντων πρώτων άδρον του νόμου της 13 Σεπτεμβρίου 1799.

— Η Φαντινίχη, ήτις ίστατο άκόμη πλησίον της θύρας, έκαμε τόπον, και τον ειπε διαβαίνοντα έμπροσθεν της, εκπληκτικήμην. Είδεν ένώπιόν της...

— Εκει και έμεινεν η Φαντινίχη, λειποθυμητά. (Ακολουθεί.)

ούτος, ο λυρωτής ούτος, ήτοι αυτός έλέησεν ο άνθρωπος, τον όποιον άπεστρέφετο ήτον ο δήμαρχος, τον όποιον εθεώρει μωρη τάδε...

— Ερεωμν δλον της τ' αίμα. Είς άπάντη άρα είριστο τόσον καιρόν; Και έρεπε λοιπόν να μεταβλήθην της τής ψυχής...

— Μετά την έξοδον του Ίαβέρη, ο Κ. Μαγδαληνής έστράφη προς αυτήν, και την ειπε βραδέως, ως άνθρωπος σπουδαίος, κατεχόμενος υπό βασιλείας συγχρητισμού, και προσπαθών να κρατήσθαι τ' άδραμα...

— Σέ ήκουσα. Δέν ήξευρα τίποτε άρ' όσα είπες. Πιστεύω ότι είναι αληθή, και αισθηάμοι ότι είναι αληθή. Ούτε καν ήξευρα ότι έ- ήλλοθε από το καταστήματι μου. Απαι δέν ήξευρα να το είπης...

— Παρών των όσα ήθύναν να υποστή η πτωχή Φαντινίχη ήσαν αυτ' όλα. Νά βγη την Τρίτην της! να εβλήθην ες ένεινον του ατίμωβίου! να τή ελευθερία, πλουσία, εύδοκίαν, τιμωμήν με την Τρίτην της!

— Εκει και έμεινεν η Φαντινίχη, λειποθυμητά. (Ακολουθεί.)